

©Documentul a fost pus la dispoziție cu sprijinul al Institutului European din România" (www.ier.ro). Permisivitatea de a republica această traducere a fost acordată exclusiv în scopul includerii sale în baza de date HUDOC.

©The document was made available with the support European Institute of Romania (www.ier.ro). Permission to re-publish this translation has been granted for the sole purpose of its inclusion in the Court's database HUDOC.

Nada împotriva Elveției (MC) - 10593/08

Hotărârea din 12.09.2012

Art. 5 § 1: Lipsire de libertate

Interdicția impusă reclamantului de a tranzita o țară ce înconjoară o enclavă: *inadmisibilă*

În fapt – Ordonanța federală elvețiană cu privire la talibani, adoptată pentru aplicarea mai multor rezoluții ale Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, avea ca efect împiedicarea reclamantului, un resortisant egiptean, de a intra în Elveția sau de a tranzita această țară, numele său aflându-se pe lista Comitetului de sancțiuni al Organizației Națiunilor Unite, anexată la rezoluțiile Consiliului de securitate („lista”), care recenzează persoanele bănuite de asocieri cu talibanii sau cu Al-Qaïda. Or reclamantul avea reședința la Campione d’Italia, o enclavă italiană de aproximativ 1,6 km² înconjurată de cantonul elvețian Tessin și despărțită de teritoriul italian printr-un lac. El a pretins că această interdicție îl împiedica pe de o parte să părăsească enclava și deci să își vadă prietenii și familia, iar pe de altă parte să primească îngrijirile medicale necesitate de problemele sale de sănătate. El s-a plâns în egală măsură de imposibilitatea de a obține eliminarea numelui său de pe lista anexată la ordonanța federală, deși anchetatorii elvețieni constataseră că acuzațiile împotriva lui erau nefondate.

În drept – Art. 5 § 1: Chiar dacă restricțiile la libertatea de circulație a reclamantului s-au prelungit pe o perioadă considerabilă, zona în care nu putea pătrunde este teritoriul unui stat terț, care conform dreptului internațional, are dreptul să refuze accesul unui cetățean străin. Aceste restricții nu l-au împiedicat pe reclamant să trăiască și să circule liber pe teritoriul unde își avea reședința permanentă. Prin urmare, nu a făcut propriu-zis nici obiectul unei arestări, nici al unui adevărat arest la domiciliu, chiar dacă trebuia să rămână într-un spațiu restrâns. În fine, regimul sancțiunilor îi permitea să ceară derogări de la interdicția de intrare sau de tranzit, iar astfel de derogări i-au fost acordate în două rânduri fără a se folosi de ele. Prin urmare, Curtea a constatat că nu a fost „lipsit de libertate”, în sensul art. 5 § 1.

Concluzie: inadmisibilă (vădit nefondată).